

cipes officiis, & pecuniæ vi Hungaricas res juvare nixus fuerat, eidem Oratori ex foedere triginta aureorum millibus persolutis. Verum temporum conditionibus, quin præsentibus postulatis assentiretur, remorabatur; præcipue vero in Italiæ præcordiis furente bello, quod per tot annos Venetorum civium vires haud parum debilitaverat. Itaque S. C. Legato responsum est: Quæ prospera, vel adversa regno Hungarico accidissent, semper veluti propria Rempublicam existimasse; ob bellum, quod Pannoniæ a potentissimo Turcarum Rege immineat, vehementer commoveri; verum eo loco Venetas res esse, ut præteritorum temporum casibus attritas, nihilominus rursus in belli Italici tempestates incidere necesse sit: quocirca regni vicem dolere, fateri nihil adversi illis accidere posse, quin ad reliquas Europæ partes pertineat, belli fluctibus in Italia residentibus, præcæ in nobilissimum regnum benevolentia, ac pietatis signa edituram. Sed cum Turcarum ingenti conatu in summum discrimen Pannonias adduci Ludovicus cerneret, atque ab omnibus Christianæ Reipublicæ Proceribus subsidia sedulo flagitaret, Joannem Statilium Evursiensem Præpositum, qui a Senatu denuo opem, auxiliumque imploraret, Venetias misit: illum xij. kal. octobris Sapientum Collegium ingressum in hanc sententiam locutum esse constat.

Etsi qui Pannonicarum rerum status, Princeps Serenissime, Amplissimi Patres, vobis notum esse Ludovicus Hungariæ Rex sibi persuadeat; quique erga amplissimum regnum vester animus semper fuerit, illustribus argumentis nullo non tempore perspexerit; attamen ut me extraordinarium Legatum ad vos mitteret, plurima permoverunt; præpotentis Turcarum gentis adversus Pannonias bellum, hostium numero, ac viribus formidolosum; minime ad tantum onus sustinendum pares regni vires; amplissimæ istius Reipublicæ in illud semper spectata, atque egregia officia; Regis vobis addictissimi in gravissimo hoc Senatu spes, ac præsens fiducia. Neque enim antea Ottomana gens nomini Hungarico inimica, quæ semper crudeles iras, implacabile odium nobiscum exercuit, aut militum copia, aut tormentorum apparatu instructior, aut imperatoris virtute magis subnixæ, regnum nostrum invasit; qui cum immensum fere undique militum numerum comparaverit, armis, equis, viris,

H. Mauroceni T. I.

C

bel-

Joannis
Statilii
Hungariæ
Legati oratio.